

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

22 noiembrie 2022*

„Trimitere preliminară – Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului – Directiva (UE) 2018/843 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 – Modificare adusă articolului 30 alineatul (5) primul paragraf litera (c) din această ultimă directivă – Accesul oricărui membru al publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali – Validitate – Articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Respectarea vieții private și de familie – Protecția datelor cu caracter personal”

În cauzele conexe C-37/20 și C-601/20,

având ca obiect două cereri de decizie preliminară formulate în temeiul articolului 267 TFUE de tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Tribunalul Districtual din Luxemburg, Luxemburg), prin deciziile din 24 ianuarie 2020 și din 13 octombrie 2020, primite de Curte la 24 ianuarie 2020 și, respectiv, la 13 noiembrie 2020, în procedurile

WM (C-37/20)

Sovim SA (C-601/20)

împotriva

Luxembourg Business Registers,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, domnul A. Arabadjiev, doamnele A. Prechal și K. Jürimäe, domnii C. Lycourgos, E. Regan, M. Safjan, P. G. Xuereb și doamna L. S. Rossi, președinți de cameră, domnii S. Rodin, F. Biltgen, N. Piçarra, I. Jarukaitis și A. Kumin (raportor) și doamna I. Ziemele, judecători,

avocat general: domnul G. Pitruzzella,

grefier: doamna L. Carrasco Marco, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 19 octombrie 2021,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru WM, de M. Jammaers, A. Komninos, L. Lorang și V. Staudt, avocats;

* Limba de procedură: franceza.

- pentru Sovim SA, de P. Elvinger și K. Veranneman, avocats;
 - pentru guvernul luxemburghez, de A. Germeaux, C. Schiltz și T. Uri, în calitate de agenți;
 - pentru guvernul austriac, de M. Augustin, A. Posch și J. Schmoll, în calitate de agenți;
 - pentru guvernul finlandez, de M. Pere, în calitate de agent;
 - pentru guvernul norvegian, de J. T. Kaasin și G. Østerman Thengs, în calitate de agenți;
 - pentru Parlamentul European, de J. Etienne, O. Hrstková Šolcová și M. Menegatti, în calitate de agenți;
 - pentru Consiliul Uniunii Europene, de M. Chavier, I. Gurov și K. Pleśniak, în calitate de agenți;
 - pentru Comisia Europeană, de V. Di Bucci, C. Giolito, L. Havas, H. Kranenborg, D. Nardi, T. Scharf și H. Tserepa-Lacombe, în calitate de agenți;
 - pentru Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, de C.-A. Marnier, în calitate de agent,
- după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 20 ianuarie 2022,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererile de decizie preliminară privesc în esență validitatea articolului 1 punctul 15 litera (c) din Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE (JO 2018, L 156, p. 43), în măsura în care această dispoziție a modificat articolul 30 alineatul (5) primul paragraf litera (c) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO 2015, L 141, p. 73), precum și interpretarea, pe de o parte, a articolului 30 alineatul (9) din Directiva 2015/849, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2018/843 (denumită în continuare „Directiva 2015/849 modificată”), și, pe de altă parte, a articolului 5 alineatul (1) literele (a)-(c) și (f), a articolului 25 alineatul (2), precum și a articolelor 44-50 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1, denumit în continuare „RGPD”).

- 2 Aceste cereri au fost formulate în cadrul a două litigii între, primul, WM (cauza C-37/20), iar al doilea, Sovim SA (cauza C-601/20), pe de o parte, și Luxembourg Business Registers (denumită în continuare „LBR”), pe de altă parte, în legătură cu refuzul acestuia din urmă de a împiedica accesul publicului larg la informațiile referitoare atât la calitatea WM de beneficiar real al unei societăți civile imobiliare, cât și la beneficiarul real al Sovim.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Directivele 2015/849, 2018/843 și 2015/849 modificată

- 3 Potrivit considerentelor (4), (30), (31), (34), (36) și (38) ale Directivei 2018/843:

„(4) [...] [N]ecesitatea de a crește și mai mult transparența generală a mediului economic și financiar din Uniune este clară. Prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului nu poate fi eficace decât dacă mediul este ostil față de infractorii care caută adăpost pentru resursele lor financiare prin structuri netransparente. Integritatea sistemului financiar al Uniunii depinde de transparența entităților corporative și a altor entități juridice, precum și a fiduciilor și a construcțiilor juridice similare. Prezenta directivă are drept obiectiv nu numai detectarea și investigarea cazurilor de spălare a banilor, ci și prevenirea acestora. Creșterea transparenței ar putea reprezenta un puternic factor de descurajare în acest sens.

[...]

(30) Accesul public la informații privind beneficiarii reali permite un control sporit al informațiilor de către societatea civilă, inclusiv de către presă sau de către organizațiile societății civile, și contribuie la păstrarea încrederii în integritatea tranzacțiilor comerciale și a sistemului financiar. Acest acces poate contribui la combaterea utilizării abuzive a entităților corporative și a altor entități juridice și a construcțiilor juridice în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului atât prin acordarea de sprijin la investigații, cât și prin efectele asupra reputației, dat fiind faptul că oricine ar putea participa la tranzacții ar cunoaște identitatea beneficiarilor reali. De asemenea, facilitează punerea la dispoziție în timp util și eficient a informațiilor pentru instituțiile financiare, precum și pentru autorități, inclusiv autorități din țări terțe, implicate în combaterea unor astfel de infracțiuni. Accesul la informațiile respective ar ajuta, de asemenea, investigațiile privind spălarea banilor, infracțiuni principale asociate și finanțarea terorismului.

(31) Încrederea investitorilor și a publicului larg în piețele financiare depinde în mare parte de existența unui regim de informare precisă care să asigure transparență în ceea ce privește beneficiarii reali și structurile de control ale societăților. [...] Eventuala creștere a încrederii în piețele financiare ar trebui să fie considerată ca un efect secundar pozitiv și nu ca scop al creșterii transparenței, care este acela de a crea un mediu mai puțin probabil să fie utilizat în scopul spălării banilor și finanțării terorismului.

[...]

(34) În toate cazurile, atât în ceea ce privește entitățile corporative și alte entități juridice, cât și fiduciile și construcțiile juridice similare, ar trebui să se urmărească un echilibru just, în special între interesul public general privind prevenirea spălării banilor și finanțării terorismului și drepturile fundamentale ale persoanelor vizate. Setul de date care urmează să fie pus la dispoziția publicului ar trebui să fie limitat, definit în mod clar și exhaustiv, și ar trebui să aibă un caracter general, pentru a reduce la minimum eventualele prejudicii aduse beneficiarilor reali. În același timp, informațiile puse la dispoziția publicului nu ar trebui să difere în mod semnificativ de datele colectate în prezent. Pentru a limita ingerința în dreptul la respectarea vieții lor private în general și la protecția datelor lor cu caracter personal în special, aceste informații ar trebui să se refere în esență la situația beneficiarilor reali ai entităților corporative și ai altor entități juridice, precum și ai fiduciilor și ai construcțiilor juridice similare și ar trebui să fie strict legate de sfera activității economice a beneficiarilor reali. [...]

[...]

(36) În plus, cu scopul de a asigura o abordare proporțională și echilibrată și de a garanta drepturile la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să prevadă, în circumstanțe excepționale, excepții de la divulgarea și [de la] accesul la informațiile privind beneficiarii reali din registre în cazul în care informațiile respective ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare. De asemenea, ar trebui să fie posibil ca statele membre să solicite înregistrarea online în scopul de a identifica orice persoană care solicită informații din registru, precum și plata unei taxe de acces la informațiile din registru.

[...]

(38) [RGPD] se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în temeiul prezentei directive. În consecință, persoanele fizice ale căror date cu caracter personal sunt păstrate în registrele naționale privind beneficiarii reali ar trebui informate în consecință. În plus, ar trebui puse la dispoziție numai datele cu caracter personal care sunt actualizate și care corespund beneficiarilor reali efectivi, iar beneficiarii ar trebui să fie informați cu privire la drepturile lor în temeiul actualului cadru juridic al Uniunii în materie de protecție a datelor [...], precum și cu privire la procedurile aplicabile pentru exercitarea acestor drepturi. În plus, pentru a preveni utilizarea abuzivă a informațiilor din registre și pentru a echilibra drepturile beneficiarilor reali, statele membre ar putea considera oportun să ia în considerare punerea la dispoziția beneficiarului real a informațiilor privind persoana solicitantă împreună cu temeiul juridic al cererii acesteia.”

4 Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2015/849 modificată prevede:

„Prezenta directivă urmărește să prevină utilizarea sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și finanțării terorismului.”

5 Articolul 3 din Directiva 2015/849 modificată are următorul cuprins:

„În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

[...]

6. «beneficiar real» înseamnă orice persoană/persoane fizică/fizice care deține/dețin sau controlează în ultimă instanță clientul și/sau persoana fizică/persoanele fizice în numele căreia/căroră se realizează o tranzacție sau o activitate și care includ(e) cel puțin:

(a) în cazul entităților corporative:

(i) persoana fizică/persoanele fizice care deține/dețin sau controlează în ultimă instanță o entitate juridică prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate asupra unui procent suficient din acțiuni ori din drepturile de vot ori prin participația în capitalurile proprii ale entității respective [...]

[...]

(ii) în cazul în care, după epuizarea tuturor mijloacelor posibile și cu condiția să nu existe motive de suspiciune, nu se identifică nicio persoană în conformitate cu punctul (i) sau în cazul în care există orice îndoială că persoana identificată/persoanele identificate este/sunt beneficiarul real/beneficiarii reali, persoana fizică/persoanele fizice care ocupă o funcție/funcții de conducere de rang superior; [...]

[...]”

6 Articolul 30 alineatele (1) și (3) din Directiva 2015/849 modificată prevede:

„(1) Statele membre se asigură că entităților corporative și altor entități juridice înregistrate pe teritoriul lor li se solicită să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul lor real, inclusiv detaliile intereselor generatoare de beneficii deținute. [...]

[...]

(3) Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatul (1) sunt păstrate într-un registru central în fiecare stat membru [...]

[...]”

7 În redactarea anterioară intrării în vigoare a Directivei 2018/843, articolul 30 alineatele (5) și (9) din Directiva 2015/849 avea următorul cuprins:

„(5) Statele membre se asigură că informațiile privind beneficiarul real sunt accesibile în toate cazurile:

(a) autorităților competente și unităților de informații financiare, fără nicio restricție;

(b) entităților obligate, în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela, în conformitate cu capitolul II;

(c) oricăror persoane sau organizații care pot demonstra un interes legitim.

Persoanele sau organizațiile menționate la litera (c) au acces cel puțin la numele, luna și anul nașterii, naționalitatea și țara de reședință ale beneficiarului real, precum și la natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut.

[...]

(9) Statele membre pot prevedea o excepție în ceea ce privește accesul menționat la alineatul (5) literele (b) și (c) în ceea ce privește toate sau o parte din informațiile privind beneficiarul real, de la caz la caz, în împrejurări excepționale, dacă accesul ar expune beneficiarul real riscului de fraudă, răpire, șantaj, violență sau intimidare sau dacă beneficiarul real este un minor sau prezintă o altă formă de incapacitate. [...]"

8 Articolul 1 punctul 15 literele (c), (d) și (g) din Directiva 2018/843 a modificat alineatul (5), a introdus un alineat (5a) și, respectiv, a modificat alineatul (9) al articolului 30 din Directiva 2015/849. Articolul 30 alineatele (5), (5a) și (9) din Directiva 2015/849 modificată prevede:

„(5) Statele membre se asigură că informațiile privind beneficiarul real sunt accesibile în toate cazurile:

- (a) autorităților competente și unităților de informații financiare, fără nicio restricție;
- (b) entităților obligate, în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela, în conformitate cu capitolul II;
- (c) oricărui membru al publicului larg.

Persoanele menționate la litera (c) au drept de acces cel puțin la numele, luna și anul nașterii, țara de reședință și naționalitatea beneficiarului real, precum și natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut.

Statele membre pot, în condiții care urmează să fie stabilite în dreptul intern, să prevadă accesul la informații suplimentare care să permită identificarea beneficiarului real. Informațiile suplimentare includ cel puțin data nașterii sau datele de contact, în conformitate cu normele de protecție a datelor.

(5a) Statele membre pot decide să permită accesul la informațiile păstrate în registrele lor naționale menționate la alineatul (3), cu condiția înregistrării online și a plății unei taxe, care nu trebuie să depășească costurile administrative asociate punerii la dispoziție a informațiilor, inclusiv costurile de întreținere și dezvoltare a registrului.

[...]

(9) În circumstanțe excepționale care urmează să fie stabilite în dreptul intern, în cazul în care accesul menționat la alineatul (5) primul paragraf literele (b) și (c) ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare sau în cazul în care beneficiarul real este un minor sau în stare de incapacitate juridică, statele membre pot prevedea o excepție de la acest acces pentru toate sau o parte din informațiile privind beneficiarul real, de la caz la caz. Statele membre se asigură că aceste excepții sunt acordate pe baza unei evaluări detaliate a caracterului excepțional al circumstanțelor. Dreptul la o cale de atac administrativă [în privința] deciziei de exceptare și la o cale de atac judiciară eficientă este garantat. Un stat membru care acordă excepții publice date statistice anuale privind numărul excepțiilor acordate și motivele declarate și raportează datele Comisiei.

[...]”

9 Articolul 41 alineatul (1) din Directiva 2015/849 modificată prevede:

„Prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentei directive face obiectul Directivei 95/46/CE [a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO 1995, L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10)], astfel cum a fost transpusă în dreptul intern. [...]”

RGPD

10 Articolul 5 din RGPD, intitulat „Principii legate de prelucrarea datelor cu caracter personal”, prevede la alineatul (1):

„Datele cu caracter personal sunt:

- (a) prelucrate în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată («legalitate, echitate și transparență»);
- (b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri; [...] («limitări legate de scop»);
- (c) adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar în raport cu scopurile în care sunt prelucrate («reducerea la minimum a datelor»);

[...]

- (f) prelucrate într-un mod care asigură securitatea adecvată a datelor cu caracter personal, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale și împotriva pierderii, a distrugerii sau a deteriorării accidentale, prin luarea de măsuri tehnice sau organizatorice corespunzătoare («integritate și confidențialitate»).

11 Articolul 25 din acest regulament, intitulat „Asigurarea protecției datelor începând cu momentul conceperii și în mod implicit”, prevede la alineatul (2):

„Operatorul pune în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a asigura că, în mod implicit, sunt prelucrate numai date cu caracter personal care sunt necesare pentru fiecare scop specific al prelucrării. Respectiva obligație se aplică volumului de date colectate, gradului de prelucrare a acestora, perioadei lor de stocare și accesibilității lor. În special, astfel de măsuri asigură că, în mod implicit, datele cu caracter personal nu pot fi accesate, fără intervenția persoanei, de un număr nelimitat de persoane.”

12 Articolul 44 din regulamentul menționat, intitulat „Principiul general al transferurilor”, prevede:

„Orice date cu caracter personal care fac obiectul prelucrării sau care urmează a fi prelucrate după ce sunt transferate într-o țară terță sau către o organizație internațională pot fi transferate doar dacă, sub rezerva celorlalte dispoziții ale prezentului regulament, condițiile prevăzute în prezentul capitol sunt respectate de operator și de persoana împuternicită de operator, inclusiv în ceea ce privește transferurile ulterioare de date cu caracter personal din țara terță sau de la organizația internațională către o altă țară terță sau către o altă organizație internațională. Toate dispozițiile din prezentul

capitol se aplică pentru a se asigura că nivelul de protecție a persoanelor fizice garantat prin prezentul regulament nu este subminat.”

- 13 Articolul 49 din RGPD, intitulat „Derogări pentru situații specifice”, prevede:

„(1) În absența unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în conformitate cu articolul 45 alineatul (3) sau a unor garanții adecvate în conformitate cu articolul 46, inclusiv a regulilor corporatiste obligatorii, un transfer sau un set de transferuri de date cu caracter personal către o țară terță sau o organizație internațională poate avea loc numai în una dintre condițiile următoare:

[...]

(g) transferul se realizează dintr-un registru care, potrivit dreptului Uniunii sau dreptului intern, are scopul de a furniza informații publicului și care poate fi consultat fie de public în general, fie de orice persoană care poate face dovada unui interes legitim, dar numai în măsura în care sunt îndeplinite condițiile cu privire la consultare prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern în acel caz specific.

[...]”

- 14 Potrivit articolul 94 din acest regulament:

„(1) [Directiva] 95/46/CE se abrogă cu efect de la 25 mai 2018.

(2) Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament. [...]”

Dreptul luxemburghez

- 15 Articolul 2 din loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (Legea din 13 ianuarie 2019 de instituire a unui Registru al beneficiarilor reali) (*Mémorial* A 2019, nr. 15, denumită în continuare „Legea din 13 ianuarie 2019”) are următorul cuprins:

„Se stabilește, sub autoritatea ministrului responsabil pentru justiție, un registru denumit «Registrul beneficiarilor reali», cu abrevierea «RBR», care are ca scop deținerea și punerea la dispoziție a informațiilor privind beneficiarii reali ai entităților înregistrate.”

- 16 Articolul 3 alineatul (1) din această lege prevede:

„Următoarele informații privind beneficiarii reali ai entităților înregistrate trebuie să fie înscrise și păstrate în Registrul beneficiarilor reali:

1° numele;

2° prenumele;

3° cetățenia/cetățeniile;

4° data nașterii;

- 5° luna nașterii;
- 6° anul nașterii;
- 7° locul nașterii;
- 8° țara de reședință;
- 9° adresa privată exactă sau adresa profesională exactă [...]
- [...]
- 10° pentru persoanele înscrise în Registrul național al persoanelor fizice: numărul de identificare;
- 11° pentru persoanele nerezidente care nu sunt înscrise în Registrul național al persoanelor fizice: un număr de identificare străin;
- 12° natura interesului generator de beneficii deținut;
- 13° amploarea interesului generator de beneficii deținut.”
- 17 Articolul 11 alineatul (1) din legea menționată prevede:
„În exercitarea atribuțiilor lor, autoritățile naționale au acces la informațiile menționate la articolul 3.”
- 18 Articolul 12 din aceeași lege prevede:
„Accesul la informațiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) punctele 1°-8°, 12° și 13° este deschis oricărei persoane.”
- 19 Articolul 15 alineatele (1) și (2) din Legea din 13 ianuarie 2019 prevede:
„(1) O entitate înregistrată sau un beneficiar real poate solicita, de la caz la caz și în următoarele circumstanțe excepționale, pe baza unei cereri motivate corespunzător adresate administratorului, limitarea accesului la informațiile menționate la articolul 3 exclusiv la autoritățile naționale, la instituțiile de credit și la instituțiile financiare, precum și la executorii judecătorești și la notarii care acționează în calitate de funcționar public, în cazul în care acest acces ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare sau în cazul în care beneficiarul real este un minor sau în stare de incapacitate juridică.

(2) Administratorul limitează în mod provizoriu accesul la informațiile menționate la articolul 3 exclusiv la autoritățile naționale de la primirea cererii și până la notificarea deciziei sale și, în cazul în care cererea este respinsă, pentru o perioadă suplimentară de 15 zile. În cazul exercitării unei căi de atac împotriva unei decizii de respingere, limitarea accesului la informații este menținută până în momentul în care decizia de respingere nu mai poate face obiectul unei căi de atac.”

Acțiunile principale și întrebările preliminare

Cauza C-37/20

- 20 YO, o societate civilă imobiliară, a introdus la LBR o cerere în temeiul articolului 15 din Legea din 13 ianuarie 2019, având ca obiect limitarea accesului la informațiile referitoare la WM, beneficiarul său real, care figurează în RBR, numai la entitățile vizate de această dispoziție, pentru motivul că accesul publicului larg la aceste informații l-ar expune pe acesta, precum și familia sa în mod grav, real și actual la un risc disproporționat și la un risc de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare. Această cerere a fost respinsă prin decizia din 20 noiembrie 2019.
- 21 La 5 decembrie 2019, WM a introdus o acțiune la tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Tribunalul Districtual din Luxemburg, Luxemburg), instanța de trimitere, susținând că calitățile sale de manager și de beneficiar real al YO și al unui anumit număr de societăți comerciale sunt cauza pentru care el trebuie să se deplaseze adesea către țări cu regimuri politice instabile și expuse unei infraționalități importante de drept comun, de natură să provoace în privința sa un risc important de răpire, de sechestrare, de violențe și chiar de moarte.
- 22 LBR contestă această argumentație și consideră că situația lui WM nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 15 din Legea din 13 ianuarie 2019, întrucât acesta nu se poate prevala nici de „circumstanțe excepționale”, nici de vreunul dintre riscurile prevăzute la acest articol.
- 23 În această privință, instanța de trimitere ridică problema interpretării care trebuie dată noțiunilor de „circumstanțe excepționale”, de „risc” și de risc „disproporționat”, în sensul articolului 30 alineatul (9) din Directiva 2015/849 modificată.
- 24 În aceste condiții, tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Tribunalul Districtual din Luxemburg, Luxemburg) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Noțiunea de «circumstanțe excepționale»

- a) Articolul 30 alineatul (9) din [Directiva 2015/849 modificată], în măsura în care condiționează limitarea accesului la informațiile cu privire la beneficiarii [reali] de existența unor «circumstanțe excepționale care urmează să fie stabilite în dreptul intern», poate fi interpretat în sensul că permite dreptului național să definească noțiunea de «circumstanțe excepționale» numai ca fiind echivalentă «unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare», noțiuni care constituie deja o condiție de aplicare a limitării accesului prin redactarea articolului 30 alineatul (9) [din Directiva 2015/849 modificată]?
- b) În cazul unui răspuns negativ la [prima] întrebare[...] [litera] a) și în ipoteza în care dreptul național de transpunere nu a definit noțiunea de «circumstanțe excepționale» în alt mod decât printr-o trimitere la noțiunile inoperante de «[...] risc disproporționat, risc[...] de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare», articolul 30 alineatul (9) din [Directiva 2015/849 modificată] trebuie interpretat în sensul că permite instanței naționale să facă abstracție de condiția privind «circumstanțele excepționale» sau trebuie să compenseze carența legiuitorului național prin stabilirea pe cale pretoriană a domeniului de aplicare al noțiunii de «circumstanțe excepționale»? În această din urmă ipoteză, în ceea ce privește, conform formulării articolului 30 alineatul (9) [din Directiva 2015/849 modificată], o condiție al cărei conținut este stabilit

de dreptul național, este posibil ca [Curtea] să orienteze instanța națională în misiunea sa? În cazul unui răspuns afirmativ la această din urmă întrebare, care sunt liniile directoare care trebuie să orienteze instanța națională la stabilirea conținutului noțiunii de «circumstanțe excepționale»?

2) Noțiunea de «risc»

- a) Articolul 30 alineatul (9) din [Directiva 2015/849 modificată], în măsura în care condiționează limitarea accesului la informațiile cu privire la beneficiarii [reali] de existența «unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare», trebuie interpretat în sensul că se referă la un ansamblu de opt situații, dintre care prima răspunde unui risc general supus condiției privind caracterul disproporționat, iar următoarele șapte răspund unor riscuri specifice cărora nu li se aplică condiția privind caracterul disproporționat, sau în sensul că se referă la un ansamblu de șapte situații, fiecare dintre acestea răspunzând unui risc specific supus condiției privind caracterul disproporționat?
- b) Articolul 30 alineatul (9) din [Directiva 2015/849 modificată], în măsura în care condiționează limitarea accesului la informațiile cu privire la beneficiarii [reali] de existența «unui risc», trebuie interpretat în sensul că limitează aprecierea existenței și a amplitudinii acestui risc doar la legăturile pe care beneficiarul [real] le are cu entitatea juridică în privința căreia acesta solicită în mod specific limitarea accesului la informațiile privind calitatea sa de beneficiar [real] sau în sensul că implică luarea în considerare a legăturilor pe care beneficiarul [real] în cauză le are cu alte entități juridice? În cazul în care trebuie să se țină seama de legăturile existente cu alte entități juridice, este necesar să se țină seama exclusiv de calitatea de beneficiar [real] în raport cu alte entități juridice sau este necesar să se țină seama de orice legătură cu alte entități juridice? În cazul în care trebuie să se țină seama de orice legătură existentă cu alte entități juridice, aprecierea existenței și a amplitudinii riscului este afectată de natura acestei legături?
- c) Articolul 30 alineatul (9) din [Directiva 2015/849 modificată], în măsura în care condiționează limitarea accesului la informațiile privind beneficiarii [reali] de existența «unui risc», trebuie interpretat în sensul că exclude beneficiul protecției care decurge dintr-o limitare a accesului atunci când aceste informații, respectiv alte elemente invocate de beneficiarul [real] pentru a demonstra existența și amploarea «riscului» suportat sunt accesibile cu ușurință terților prin alte căi de informare?

3) Noțiunea de risc «disproporționat»

Care sunt interesele divergente care trebuie luate în considerare în cadrul aplicării articolului 30 alineatul (9) din [Directiva 2015/849 modificată], în măsura în care condiționează limitarea accesului la informațiile cu privire la un beneficiar [real] de existența unui risc «disproporționat»?

Cauza C-601/20

- 25 Sovim a depus la LBR o cerere în temeiul articolului 15 din Legea din 13 ianuarie 2019, având ca obiect limitarea accesului la informațiile care figurează în RBR, referitoare la beneficiarul său real, numai la entitățile vizate de această dispoziție. Această cerere a fost respinsă prin decizia din 6 februarie 2020.
- 26 La 24 februarie 2020, Sovim a introdus o acțiune la instanța de trimitere.

- 27 Cu titlu principal, această societate solicită ca articolul 12 din Legea din 13 ianuarie 2019, potrivit căruia accesul la anumite informații care figurează în RBR este deschis „oricărei persoane”, și/sau articolul 15 din această lege să fie lăsate neaplicate și ca informațiile furnizate de aceasta în temeiul articolului 3 din legea menționată să nu fie accesibile publicului.
- 28 În această privință, Sovim susține, în primul rând, că acordarea unui acces public la identitatea și la datele cu caracter personal ale beneficiarului său real ar încălca dreptul la respectarea vieții private și de familie, precum și dreptul la protecția datelor cu caracter personal, consacrate la articolul 7 și, respectiv, la articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).
- 29 Astfel, în opinia acestei societăți, Directiva 2015/849 modificată, în temeiul căreia a fost introdusă în legislația luxemburgheză Legea din 13 ianuarie 2019, urmărește să identifice beneficiarii reali ai entităților corporative utilizate în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului, precum și să asigure securitatea relațiilor comerciale și încrederea în piețe. Or, nu s-ar fi stabilit în ce mod accesul publicului, fără niciun fel de control, la datele conținute în RBR ar permite atingerea acestor obiective.
- 30 În al doilea rând, Sovim arată că accesul publicului la datele personale conținute în RBR constituie o încălcare a mai multor dispoziții din RGPD, în special a unui anumit număr de principii fundamentale prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din acesta.
- 31 Cu titlu subsidiar, Sovim solicită instanței de trimitere să constate că, în speță, există un risc disproporționat în sensul articolului 15 alineatul (1) din Legea din 13 ianuarie 2019 și, prin urmare, să oblige LBR să limiteze accesul la informațiile prevăzute la articolul 3 din această lege.
- 32 În această privință, instanța de trimitere arată că articolul 15 alineatul (1) din Legea din 13 ianuarie 2019 prevede că LBR trebuie să efectueze analiza, de la caz la caz, a existenței unor împrejurări excepționale care să justifice o restrângere a accesului la RBR. Deși, în contextul acestei legi, au fost deja adresate Curții mai multe întrebări în cauza C-37/20, referitoare la interpretarea noțiunilor de „împrejurări excepționale”, de „risc” și de risc „disproporționat”, prezenta procedură ar ridica de asemenea alte problematice, în special cea dacă accesul publicului larg la unele dintre datele care figurează în RBR este compatibil cu cartea, precum și cu RGPD.
- 33 În aceste condiții, tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Tribunalul Districtual din Luxemburg) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
- „1) Articolul 1 punctul 15 litera (c) din [Directiva 2018/843], care modifică articolul 30 alineatul (5) primul paragraf din [Directiva 2015/849] în sensul că impune statelor membre să permită, în orice caz, accesul la informațiile privind beneficiarii reali oricărui membru al publicului larg, fără justificarea unui interes legitim, este valid
- în lumina dreptului la respectarea vieții private și de familie garantat la articolul 7 din [cartă], interpretat în conformitate cu articolul 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului, ținând seama de obiectivele enunțate printre altele în considerentele (30) și (31) ale Directivei 2018/843, care privesc în special combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și

- în lumina dreptului la protecția datelor cu caracter personal garantat la articolul 8 din cartă, în măsura în care urmărește printre altele să garanteze prelucrarea datelor cu caracter personal în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată, limitarea finalităților colectării și ale prelucrării și reducerea la minimum a datelor?
- 2) a) Articolul 1 punctul 15 litera (g) din Directiva 2018/843 trebuie interpretat în sensul că circumstanțele excepționale la care face referire, în care statele membre pot prevedea excepții de la acces pentru toate sau o parte dintre informațiile privind beneficiarul real, atunci când accesul publicului larg ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare, pot fi constatate numai în cazul în care se face dovada unui risc disproporționat de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare de fonduri, de hărțuire, de violență sau de intimidare care este excepțional – amenințând efectiv persoana particulară a beneficiarului real –, grav, real și actual?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ, articolul 1 punctul 15 litera (g) din Directiva 2018/843 astfel interpretat este valid în lumina dreptului la respectarea vieții private și de familie garantat la articolul 7 din cartă și a dreptului la protecția datelor cu caracter personal garantat la articolul 8 din cartă?
- 3) a) Articolul 5 alineatul (1) litera (a) din [RGPD], care impune prelucrarea datelor în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată, trebuie interpretat în sensul că nu se opune
- ca datele cu caracter personal ale unui beneficiar real înscrise într-un registru al beneficiarilor reali, constituit în conformitate cu articolul 30 din Directiva 2015/849, astfel cum a fost modificat prin articolul 1 punctul 15 din Directiva 2018/843, să fie accesibile publicului larg fără un control și fără o justificare din partea oricărui membru al publicului și fără ca persoana vizată (beneficiarul real) să poată ști cine a avut acces la aceste date cu caracter personal care o privesc și nici
 - ca operatorul unui asemenea registru al beneficiarilor reali să acorde acces la datele cu caracter personal ale beneficiarilor reali unui număr nelimitat și indeterminabil de persoane?
- b) Articolul 5 alineatul (1) litera (b) din [RGPD], care impune limitarea scopurilor, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca datele cu caracter personal ale unui beneficiar real înscrise într-un registru al beneficiarilor reali, constituit în conformitate cu articolul 30 din Directiva [2015/849 modificată], să fie accesibile publicului larg fără ca operatorul acestor date să poată garanta că datele respective sunt utilizate exclusiv în scopul pentru care au fost colectate, și anume în esență combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, având în vedere că publicul larg nu este organul responsabil să asigure respectarea acestui scop?
- c) Articolul 5 alineatul (1) litera (c) din [RGPD], care impune reducerea la minimum a datelor, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca, prin intermediul unui registru al beneficiarilor reali constituit în conformitate cu articolul 30 din Directiva [2015/849 modificată], publicul larg să aibă acces, pe lângă numele, luna și anul nașterii, cetățenia și țara de reședință ale unui beneficiar real, precum și natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut de el, și la data și locul nașterii sale?

- d) Articolul 5 alineatul (1) litera (f) din [RGPD], care stabilește că prelucrarea datelor trebuie efectuată într-un mod care asigură securitatea adecvată a datelor cu caracter personal, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale, garantând astfel integritatea și confidențialitatea acestor date, nu se opune accesului nelimitat și necondiționat, fără un angajament privind confidențialitatea datelor cu caracter personal ale beneficiarilor reali disponibile în registrul beneficiarilor reali constituit în conformitate cu articolul 30 din Directiva [2015/849 modificată]?
- e) Articolul 25 alineatul (2) din [RGPD], care asigură protecția datelor în mod implicit și în temeiul căruia, printre altele, datele cu caracter personal nu trebuie să poată fi accesate, fără intervenția persoanei, de un număr nelimitat de persoane, trebuie interpretat în sensul că nu se opune
- ca un registru al beneficiarilor reali constituit în conformitate cu articolul 30 din Directiva [2015/849 modificată] să nu impună înregistrarea pe pagina de internet a registrului respectiv a membrilor publicului larg care consultă datele cu caracter personal ale unui beneficiar real, nici
 - ca nicio informație privind consultarea datelor cu caracter personal ale unui beneficiar real înscrise într-un asemenea registru să nu fie comunicată beneficiarului real respectiv și nici
 - ca nicio restricție privind întinderea și accesibilitatea datelor cu caracter personal în cauză să nu fie aplicabilă în raport cu scopul prelucrării lor?
- f) Articolele 44-50 din [RGPD], care supun unor condiții stricte transferul de date cu caracter personal către o țară terță, trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca asemenea date ale unui beneficiar real înscrise într-un registru al beneficiarilor reali constituit în conformitate cu articolul 30 din Directiva [2015/849 modificată] să poată fi accesate în orice caz de orice membru al publicului larg, fără a justifica un interes legitim și fără limitări în ceea ce privește localizarea acestui public?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare adresată în cauza C-601/20

- 34 Prin intermediul primei întrebări adresate în cauza C-601/20, instanța de trimitere ridică în esență problema validității, în raport cu articolele 7 și 8 din cartă, a articolului 1 punctul 15 litera (c) din Directiva 2018/843, în măsura în care această dispoziție a modificat articolul 30 alineatul (5) primul paragraf litera (c) din Directiva 2015/849 în sensul că, în versiunea astfel modificată, acesta prevede că statele membre trebuie să se asigure că informațiile privind beneficiarul real al entităților corporative și al altor entități juridice înregistrate pe teritoriul lor sunt accesibile în toate cazurile oricărui membru al publicului larg.

Cu privire la ingerința rezultată din accesul publicului larg la informațiile referitoare la beneficiarii reali în drepturile fundamentale garantate la articolele 7 și 8 din cartă

- 35 Articolul 7 din cartă garantează oricărei persoane dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a secretului comunicațiilor, în timp ce articolul 8 alineatul (1) din cartă conferă în mod explicit oricărei persoane dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.

- 36 Astfel cum reiese din articolul 30 alineatele (1) și (3) din Directiva 2015/849 modificată, statele membre trebuie să se asigure că entităților corporative și altor entități juridice înregistrate pe teritoriul lor li se solicită să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul lor real și că aceste informații sunt păstrate într-un registru central în fiecare stat membru. Potrivit articolului 3 punctul 6 din această directivă, beneficiarii reali sunt orice persoană/persoane fizică/fizice care dețin(e) sau controlează în ultimă instanță clientul și/sau persoana fizică/persoanele fizice în numele căreia/căroră se realizează o tranzacție sau o activitate.
- 37 Articolul 30 alineatul (5) primul paragraf litera (c) din Directiva 2015/849 modificată impune statelor membre să se asigure că informațiile privind beneficiarii reali sunt accesibile în toate cazurile „oricărui membru al publicului larg”, iar al doilea paragraf al acestuia precizează că persoanele astfel menționate „au drept de acces cel puțin la numele, luna și anul nașterii, țara de reședință și naționalitatea beneficiarului real, precum și natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut”. Acest articol 30 alineatul (5) adaugă, la al treilea paragraf, că „statele membre pot, în condiții care urmează să fie stabilite în dreptul intern, să prevadă accesul la informații suplimentare care să permită identificarea beneficiarului real”, care „includ cel puțin data nașterii sau datele de contact, în conformitate cu normele de protecție a datelor”.
- 38 În această privință, trebuie să se arate că, din moment ce datele vizate la articolul 30 alineatul (5) menționat cuprind informații despre persoane fizice identificate, și anume beneficiarii reali ai entităților corporative și altor entități juridice înregistrate pe teritoriul statelor membre, accesul oricărui membru al publicului larg la acestea afectează dreptul fundamental la respectarea vieții private, garantat la articolul 7 din cartă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 21 iunie 2022, Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, punctul 94 și jurisprudența citată), fără a fi relevant în acest context faptul că datele vizate sunt susceptibile să se refere la activități profesionale (a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 noiembrie 2010, Volker und Markus Schecke și Eifert, C-92/09 și C-93/09, EU:C:2010:662, punctul 59). În plus, această punere la dispoziția publicului larg a datelor menționate constituie o prelucrare a datelor cu caracter personal care intră în domeniul de aplicare al articolului 8 din cartă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 noiembrie 2010, Volker und Markus Schecke și Eifert, C-92/09 și C-93/09, EU:C:2010:662, punctele 52 și 60).
- 39 Trebuie arătat de asemenea că, astfel cum reiese dintr-o jurisprudență constantă a Curții, punerea la dispoziție de date cu caracter personal unor terți constituie o ingerință în drepturile fundamentale consacrate la articolele 7 și 8 din cartă, indiferent de utilizarea ulterioară a informațiilor comunicate. În această privință, este irrelevant dacă informațiile vizate referitoare la viața privată prezintă sau nu un caracter sensibil sau dacă persoanele interesate au suferit sau nu eventuale inconveniente ca urmare a acestei ingerințe (Hotărârea din 21 iunie 2022, Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, punctul 96 și jurisprudența citată).
- 40 Prin urmare, accesul publicului larg la informațiile cu privire la beneficiarii reali, prevăzut la articolul 30 alineatul (5) din Directiva 2015/849 modificată, constituie o ingerință în drepturile garantate la articolele 7 și 8 din cartă.
- 41 În ceea ce privește gravitatea acestei ingerințe, trebuie arătat că, în măsura în care informațiile puse la dispoziția publicului larg se referă la identitatea beneficiarului real, precum și la natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut în entități corporative sau în alte entități juridice, ele pot permite stabilirea unui profil privind anumite date personale de identificare de

natură mai mult sau mai puțin extinsă în funcție de configurația dreptului național, situația financiară a persoanei interesate, precum și sectoarele economice, țările și întreprinderile specifice în care aceasta a investit.

- 42 La aceasta se adaugă faptul că este inherent unei asemenea puneri la dispoziția publicului larg a acestor informații ca ele să fie accesibile atunci unui număr potențial nelimitat de persoane, așa încât o astfel de prelucrare de date cu caracter personal poate permite accesul liber la aceste informații unor persoane care, din motive străine obiectivului vizat de această măsură, urmăresc să se informeze cu privire la situația în special materială și financiară a beneficiarului real (a se vedea prin analogie Hotărârea din 1 august 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, C-184/20, EU:C:2022:601, punctele 102 și 103). Această posibilitate se dovedește cu atât mai ușoară atunci când, precum în Luxemburg, datele în discuție pot fi consultate pe internet.
- 43 În plus, consecințele potențiale pentru persoanele vizate care rezultă dintr-o eventuală utilizare abuzivă a datelor lor cu caracter personal sunt agravate de faptul că, odată puse la dispoziția marelui public, aceste date pot nu numai să fie consultate în mod liber, ci și să fie păstrate și difuzate și devine, în cazul unor asemenea prelucrări succesive, cu atât mai dificil, chiar iluzoriu pentru aceste persoane să se apere în mod eficace împotriva abuzurilor.
- 44 Prin urmare, accesul publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali, prevăzut la articolul 30 alineatul (5) primul paragraf litera (c) din Directiva 2015/849 modificată, constituie o ingerință gravă în drepturile fundamentale consacrate la articolele 7 și 8 din cartă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 1 august 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, C-184/20, EU:C:2022:601, punctul 105).

Cu privire la justificarea ingerinței care rezultă din accesul publicului larg la informațiile referitoare la beneficiarii reali

- 45 Drepturile fundamentale consacrate la articolele 7 și 8 din cartă nu sunt prerogative absolute, ci trebuie luate în considerare în raport cu funcția lor în societate (Hotărârea din 21 iunie 2022, Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, punctul 112 și jurisprudența citată).
- 46 Potrivit articolului 52 alineatul (1) prima teză din cartă, orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute prin aceasta trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța lor. Potrivit articolului 52 alineatul (1) a doua teză din cartă, prin respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri privind aceste drepturi și libertăți numai în cazul în care sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți. În această privință, articolul 8 alineatul (2) din cartă precizează că datele cu caracter personal trebuie printre altele să fie prelucrate „în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege”.

– Cu privire la respectarea principiului legalității

- 47 În ceea ce privește cerința potrivit căreia orice restrângere a exercițiului drepturilor fundamentale trebuie să fie prevăzută de lege, aceasta implică faptul că actul care permite ingerința în aceste drepturi trebuie să definească el însuși întinderea restrângerii exercitării dreptului în cauză, precizându-se, pe de o parte, că această cerință nu exclude ca restrângerea în cauză să fie formulată în termeni suficient de deschiși pentru a se putea adapta la situații diferite, precum și

la schimbările de situație și, pe de altă parte, că Curtea poate, dacă este cazul, să precizeze, pe calea interpretării, întinderea concretă a restrângerii atât în raport cu înșiși termenii reglementării Uniunii în cauză, cât și cu economia sa generală și cu obiectivele pe care le urmărește, astfel cum sunt interpretate în lumina drepturilor fundamentale garantate de cartă (Hotărârea din 21 iunie 2022, *Ligue des droits humains*, C-817/19, EU:C:2022:491, punctul 114 și jurisprudența citată).

48 În această privință, este necesar să se arate că restrângerea exercițiului drepturilor fundamentale garantate la articolele 7 și 8 din cartă care rezultă din accesul publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali este prevăzută de un act legislativ al Uniunii, și anume Directiva 2015/849 modificată. În plus, articolul 30 prevede, la alineatele (1) și (5), pe de o parte, accesul publicului larg la datele privind identificarea beneficiarilor reali și la interesele generatoare de beneficii pe care le dețin, precizând că aceste date trebuie să fie adecvate, exacte și actuale și enumerând în mod expres unele dintre datele menționate la care orice membru al publicului larg trebuie să fie autorizat să aibă acces. Pe de altă parte, acest articol 30 stabilește, la alineatul (9), condițiile în care statele membre pot prevedea derogări de la un astfel de acces.

49 În aceste condiții, trebuie să se considere că este respectat principiul legalității.

– *Cu privire la respectarea substanței drepturilor fundamentale garantate la articolele 7 și 8 din cartă*

50 În ceea ce privește respectarea substanței drepturilor fundamentale consacrate la articolele 7 și 8 din cartă, trebuie arătat că informațiile la care se face referire în mod expres la articolul 30 alineatul (5) al doilea paragraf din Directiva 2015/849 modificată pot fi clasificate în două categorii de date distincte, prima incluzând date privind identitatea beneficiarului real (numele, luna și anul nașterii, precum și cetățenia) și a doua date de natură economică (natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut).

51 În plus, deși este adevărat că articolul 30 alineatul (5) al doilea paragraf din Directiva 2015/849 modificată nu conține, astfel cum rezultă din utilizarea expresiei „cel puțin”, o enumerare exhaustivă a datelor la care orice membru al publicului larg trebuie să fie autorizat să aibă acces și că acest articol 30 alineatul (5) adaugă, la al treilea paragraf, că statele membre sunt abilitate să prevadă accesul la informații suplimentare, nu este mai puțin adevărat că, în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) menționat, numai informațiile „adecvate” cu privire la beneficiarii reali și la interesele generatoare de beneficii deținute pot fi obținute, deținute și, prin urmare, în mod potențial făcute publice, ceea ce exclude printre altele informații care nu au un raport adecvat cu finalitățile acestei directive.

52 Or, nu rezultă că punerea la dispoziția publicului larg a informațiilor care au un astfel de raport ar aduce în vreun fel atingere substanței drepturilor fundamentale garantate la articolele 7 și 8 din cartă.

53 În acest context, trebuie arătat de asemenea că articolul 41 alineatul (1) din Directiva 2015/849 modificată prevede în mod expres că prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul acesteia face obiectul Directivei 95/46 și, prin urmare, a RGPD, al cărui articol 94 alineatul (2) precizează că trimiterile la această din urmă directivă se interpretează ca trimiteri la acest regulament. Astfel, este cert că orice colectare, deținere și punere la dispoziție a informațiilor în temeiul Directivei 2015/849 modificate trebuie să îndeplinească pe deplin cerințele care decurg din RGPD.

54 În aceste condiții, ingerința pe care o implică accesul publicului larg la informațiile referitoare la beneficiarii reali prevăzut la articolul 30 alineatul (5) primul paragraf litera (c) din Directiva 2015/849 modificată nu aduce atingere substanței drepturilor fundamentale consacrate la articolele 7 și 8 din cartă.

– *Cu privire la obiectivul de interes general recunoscut de Uniune*

55 Directiva 2015/849 modificată urmărește, potrivit chiar modului de redactare a articolului 1 alineatul (1), să prevină utilizarea sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și finanțării terorismului. În această privință, considerentul (4) al Directivei 2018/843 precizează că urmărirea acestui obiectiv nu poate fi eficace decât dacă mediul este ostil față de infractori și că creșterea transparenței generale a mediului economic și financiar din Uniune ar putea reprezenta un puternic factor de descurajare în acest sens.

56 În ceea ce privește, mai precis, obiectivul urmărit prin accesul publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali, introdus prin articolul 1 punctul 15 litera (c) din Directiva 2018/843, considerentul (30) al acestei directive enunță că un astfel de acces, mai întâi, „permite un control sporit al informațiilor de către societatea civilă, inclusiv de către presă sau de către organizațiile societății civile, și contribuie la păstrarea încrederii în integritatea tranzacțiilor comerciale și a sistemului financiar”. În continuare, accesul în cauză „poate contribui la combaterea utilizării abuzive a entităților corporative și a altor entități juridice și a construcțiilor juridice în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului atât prin acordarea de sprijin la investigații, cât și prin efectele asupra reputației, dat fiind faptul că oricine ar putea participa la tranzacții ar cunoaște identitatea beneficiarilor reali”. În sfârșit, acest acces „facilitează [de asemenea] punerea la dispoziție în timp util și eficient a informațiilor pentru instituțiile financiare, precum și pentru autorități, inclusiv autorități din țări terțe, implicate în combaterea unor astfel de infracțiuni” și „ar ajuta, de asemenea, investigațiile privind spălarea banilor, infracțiuni principale asociate și finanțarea terorismului”.

57 În plus, considerentul (31) al Directivei 2018/843 precizează că „[e]ventuala creștere a încrederii în piețele financiare ar trebui să fie considerată ca un efect secundar pozitiv și nu ca scop al creșterii transparenței, care este acela de a crea un mediu mai puțin probabil să fie utilizat în scopul spălării banilor și finanțării terorismului”.

58 În consecință, prevăzând accesul publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali, legiuitorul Uniunii urmărește prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului prin instituirea, prin intermediul unei transparențe sporite, a unui mediu mai puțin susceptibil să fie utilizat în acest scop.

59 Or, această finalitate constituie un obiectiv de interes general care poate justifica ingerințe, chiar grave, în drepturile fundamentale consacrate la articolele 7 și 8 din cartă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 iunie 2022, Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, punctul 122 și jurisprudența citată).

60 În măsura în care Consiliul Uniunii Europene se referă în plus, în acest context, în mod explicit la principiul transparenței, astfel cum rezultă din articolele 1 și 10 TUE, precum și din articolul 15 TFUE, este necesar să se arate că acest principiu, astfel cum subliniază însăși instituția menționată, permite asigurarea unei mai bune participări a cetățenilor la procesul de decizie,

garantând o mai mare legitimitate, eficacitate și responsabilitate a administrației față de cetățeni într-un sistem democratic (Hotărârea din 9 noiembrie 2010, Volker und Markus Schecke și Eifert, C-92/09 și C-93/09, EU:C:2010:662, punctul 68 și jurisprudența citată).

- 61 Or, deși, în acest temei, principiul menționat se concretizează, înainte de toate, prin cerințe de transparență instituțională și procedurală care vizează activitățile de natură publică, inclusiv utilizarea fondurilor publice, o astfel de legătură cu instituțiile publice lipsește atunci când, precum în speță, măsura în cauză urmărește să facă accesibile publicului larg datele privind identitatea beneficiarilor reali privați, precum și natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut în entități corporative sau în alte entități juridice.
- 62 Prin urmare, principiul transparenței, astfel cum rezultă din articolele 1 și 10 TUE, precum și din articolul 15 TFUE, nu poate fi considerat, ca atare, un obiectiv de interes general susceptibil să justifice ingerința în drepturile fundamentale garantate la articolele 7 și 8 din cartă care rezultă din accesul publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali.

– *Cu privire la caracterul apt, necesar și proporțional al ingerinței în cauză*

- 63 Potrivit unei jurisprudențe constante, proporționalitatea măsurilor din care rezultă o ingerință în drepturile garantate la articolele 7 și 8 din cartă impune respectarea cerințelor de aptitudine și de necesitate, precum și a celei legate de caracterul proporțional al acestor măsuri în raport cu obiectivul urmărit (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 aprilie 2022, Commissioner of An Garda Síochána și alții, C-140/20, EU:C:2022:258, punctul 93).
- 64 Mai precis, derogările de la protecția datelor cu caracter personal și limitările acestora se efectuează în limitele strictului necesar, fiind stabilit că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate pentru îndeplinirea obiectivelor legitime urmărite, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare. În plus, un obiectiv de interes general nu poate fi urmărit fără a ține seama de faptul că trebuie conciliat cu drepturile fundamentale vizate de măsură, prin crearea unui echilibru între, pe de o parte, obiectivul de interes general și, pe de altă parte, drepturile în cauză, pentru a se asigura că inconvenientele cauzate de această măsură nu sunt disproporționate în raport cu scopurile vizate. Mai precis, posibilitatea statelor membre de a justifica o restrângere a drepturilor garantate de articolele 7 și 8 din cartă trebuie să fie apreciată măsurând gravitatea ingerinței pe care o implică o asemenea restrângere și verificând dacă importanța obiectivului de interes general urmărit prin restrângerea respectivă se raportează la această gravitate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 aprilie 2022, Polonia/Parlamentul și Consiliul, C-401/19, EU:C:2022:297, punctul 65, precum și Hotărârea din 21 iunie 2022, Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, punctele 115 și 116 și jurisprudența citată).
- 65 Pe de altă parte, pentru a îndeplini cerința privind proporționalitatea, reglementarea în cauză care conține o ingerință trebuie să prevadă de asemenea norme clare și precise care să reglementeze conținutul și aplicarea măsurilor pe care le prevede și să impună o serie de cerințe minime astfel încât persoanele vizate să dispună de garanții suficiente care să permită protejarea în mod eficace a datelor lor cu caracter personal împotriva riscurilor de abuz. Această reglementare trebuie în special să indice în ce împrejurări și în ce condiții poate fi luată o măsură care prevede prelucrarea unor asemenea date, garantând în acest mod că ingerința este limitată la strictul necesar. Necesitatea de a dispune de astfel de garanții este cu atât mai importantă atunci când datele cu caracter personal sunt făcute accesibile publicului larg și, prin urmare, unui număr

potențial nelimitat de persoane și sunt de natură să poată revela informații sensibile cu privire la persoanele vizate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 iunie 2022, Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, punctul 117 și jurisprudența citată).

- 66 Conform acestei jurisprudențe, trebuie să se verifice, în primul rând, dacă accesul publicului larg la informațiile cu privire la beneficiarii reali este apt să realizeze obiectivul de interes general urmărit, în al doilea rând, dacă ingerința în drepturile garantate la articolele 7 și 8 din cartă care rezultă dintr-un astfel de acces este limitată la strictul necesar, în sensul că obiectivul nu ar putea fi atins în mod rezonabil, la fel de eficace, prin alte mijloace care afectează mai puțin aceste drepturi fundamentale ale persoanelor în cauză, și, în al treilea rând, dacă această ingerință nu este disproporționată în raport cu acest obiectiv, ceea ce implică printre altele o ponderare a importanței acestuia și a gravității ingerinței menționate.
- 67 În primul rând, trebuie să se considere că accesul publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali este apt să contribuie la realizarea obiectivului de interes general, menționat la punctul 58 din prezenta hotărâre, care vizează prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, ca urmare a faptului că caracterul public al acestui acces și transparența sporită care rezultă din acesta fac parte din instituirea unui mediu mai puțin susceptibil să fie utilizat în asemenea scopuri.
- 68 În al doilea rând, pentru a demonstra necesitatea strictă a ingerinței care rezultă din accesul publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali, Consiliul și Comisia se referă la evaluarea impactului care însoțește Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului și a Directivei 2009/101/CE (COM/2016/0450 final), aflată la originea Directivei 2018/843. Potrivit acestor instituții, deși articolul 30 alineatul (5) primul paragraf litera (c) din Directiva 2015/849, în versiunea anterioară modificării sale prin Directiva 2018/843, condiționa accesul oricărei persoane la informațiile privind beneficiarii reali de capacitatea sa de a demonstra un „interes legitim”, evaluarea impactului menționată a constatat că lipsa unei definiții uniforme a acestei noțiuni de „interes legitim” ridicase dificultăți practice, astfel încât se considerase că soluția adecvată consta în eliminarea condiției menționate.
- 69 În plus, în observațiile lor scrise, Parlamentul, Consiliul și Comisia subliniază, făcând trimitere în special la considerentul (30) al Directivei 2018/843, că accesul publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali, astfel cum este prevăzut de Directiva 2015/849 modificată, are un efect disuasiv, permite un control sporit și facilitează anchetele, inclusiv pe cele desfășurate de autoritățile din țări terțe, iar aceste consecințe nu ar putea fi atinse în alt mod.
- 70 În ședință, Comisia a fost invitată să indice dacă, pentru a remedia riscul ca obligația oricărei persoane sau organizații de a demonstra un „interes legitim”, astfel cum este prevăzută inițial de Directiva 2015/849, să conducă, ca urmare a divergențelor de definire a acestei noțiuni în statele membre, la limitări excesive ale accesului la informațiile privind beneficiarii reali, a luat în considerare posibilitatea de a propune o definiție uniformă a noțiunii menționate.
- 71 Ca răspuns la această întrebare, Comisia a arătat că criteriul „interesului legitim” era un concept care se preta cu greu unei definiții juridice și că, deși a avut în vedere posibilitatea de a propune o definiție uniformă a acestui criteriu, în cele din urmă a renunțat să o facă, pentru motivul că acesta, chiar având o definiție, rămânea dificil de pus în practică și că aplicarea sa putea conduce la decizii arbitrare.

- 72 În această privință, trebuie să se considere că eventuala existență a unor dificultăți de a defini cu precizie ipotezele și condițiile în care publicul poate avea acces la informațiile referitoare la beneficiarii reali nu poate justifica faptul că legiuitorul Uniunii prevede accesul publicului larg la aceste informații (a se vedea prin analogie Hotărârea din 5 aprilie 2022, Commissioner of An Garda Síochána și alții, C-140/20, EU:C:2022:258, punctul 84).
- 73 În plus, nici efectele invocate și nici referirea făcută, în acest context, la explicațiile care figurează în considerentul (30) al Directivei 2018/843 nu pot dovedi stricta necesitate a ingerinței în cauză.
- 74 Astfel, în măsura în care acest considerent arată că accesul publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali permite un control sporit al informațiilor de către societatea civilă și în măsura în care se face referire în mod explicit, în acest sens, la presă și la organizațiile societății civile, trebuie arătat că atât presa, cât și organizațiile societății civile care au legătură cu prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului au un interes legitim să accedă la informațiile cu privire la beneficiarii reali. Aceeași este situația persoanelor, menționate de asemenea în considerentul respectiv, care doresc să cunoască identitatea beneficiarilor reali ai unei entități corporative sau ai unei alte entități juridice ca urmare a faptului că pot încheia tranzacții cu acestea sau chiar a instituțiilor financiare și a autorităților implicate în combaterea infracțiunilor în materie de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, în măsura în care aceste din urmă entități nu au deja acces la informațiile în discuție în temeiul articolului 30 alineatul (5) primul paragraf literele (a) și (b) din Directiva 2015/849 modificată.
- 75 În plus, în condițiile în care se precizează, în același considerent, că accesul publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali „poate contribui” la combaterea recurgerii abuzive la entități corporative și la alte entități juridice și că „ar ajuta” anchetelor penale, trebuie să se constate că nici astfel de considerații nu sunt de natură să demonstreze că această măsură este strict necesară pentru a preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului.
- 76 Ținând seama de ceea ce precedă, nu se poate considera că ingerința în drepturile garantate la articolele 7 și 8 din cartă care rezultă din accesul publicului larg la informațiile cu privire la beneficiarii reali este limitată la strictul necesar.
- 77 În al treilea rând, în ceea ce privește elementele invocate pentru a stabili caracterul proporțional al ingerinței în cauză, în măsura în care, printre altele, accesul publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali, prevăzut la articolul 30 alineatul (5) din Directiva 2015/849 modificată, se întemeiază pe o ponderare echilibrată între, pe de o parte, obiectivul de interes general urmărit și, pe de altă parte, drepturile fundamentale în cauză și există garanții suficiente împotriva riscurilor de abuz, trebuie să se adauge cele ce urmează.
- 78 Mai întâi, Comisia arată că, astfel cum reiese din considerentul (34) al Directivei 2018/843, legiuitorul Uniunii a avut grijă să precizeze că setul de date care urmează să fie pus la dispoziția publicului ar trebui să fie limitat, definit în mod clar și exhaustiv, și ar trebui să aibă un caracter general, pentru a reduce la minimum eventualele prejudicii aduse beneficiarilor reali. Acesta este contextul în care, în temeiul articolului 30 alineatul (5) din Directiva 2015/849 modificată, ar fi accesibile publicului doar datele strict necesare pentru a identifica beneficiarii reali, precum și natura și amploarea interesului generator de beneficii.
- 79 În continuare, Parlamentul, Consiliul și Comisia subliniază că se poate deroga de la principiul accesului publicului larg la informațiile referitoare la beneficiarii reali, întrucât articolul 30 alineatul (9) din Directiva 2015/849 modificată prevede că, în „circumstanțe excepționale”,

„statele membre pot prevedea o excepție de la acest acces pentru toate sau o parte din informațiile privind beneficiarul real, de la caz la caz”, atunci când accesul publicului larg la aceste informații „ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare sau în cazul în care beneficiarul real este un minor sau în stare de incapacitate juridică”.

- 80 În sfârșit, atât Parlamentul, cât și Comisia arată că, astfel cum reiese din articolul 30 alineatul (5a) din Directiva 2015/849 modificată coroborat cu considerentul (36) al Directivei 2018/843, statele membre pot decide să permită accesul la informațiile privind beneficiarii reali cu condiția înregistrării online, pentru a putea cunoaște identitatea persoanei care solicită aceste informații. În plus, conform considerentului (38) al acestei din urmă directive, pentru a preveni utilizarea abuzivă a informațiilor despre beneficiarii reali, statele membre pot decide punerea la dispoziția beneficiarului real a informațiilor privind persoana solicitantă împreună cu temeiul juridic al cererii acesteia.
- 81 În această privință, trebuie arătat că, astfel cum s-a amintit la punctul 51 din prezenta hotărâre, articolul 30 alineatul (5) din Directiva 2015/849 modificată prevede, la al doilea paragraf, că orice membru al publicului larg este autorizat să aibă acces, „cel puțin”, la datele vizate de această dispoziție și adaugă, la al treilea paragraf, că statele membre pot acorda acces la „informații suplimentare care să permită identificarea beneficiarului real”, acestea incluzând, „cel puțin”, data nașterii sau datele de contact ale beneficiarului real în cauză.
- 82 Or, din utilizarea expresiei „cel puțin” reiese că aceste prevederi autorizează punerea la dispoziția publicului a datelor care nu sunt suficient definite și nici identificabile. Prin urmare, normele materiale care reglementează ingerința în drepturile garantate la articolele 7 și 8 din cartă nu răspund cerinței de claritate și de precizie amintite la punctul 65 din prezenta hotărâre [a se vedea prin analogie Avizul 1/15 (Acordul PNR UE-Canada) din 26 iulie 2017, EU:C:2017:592, punctul 160].
- 83 Pe de altă parte, în ceea ce privește evaluarea comparativă a gravității acestei ingerințe, evidențiată la punctele 41-44 din prezenta hotărâre, cu importanța obiectivului de interes general de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului, trebuie să se considere că, dacă, ținând seama de importanța sa, acest obiectiv este, astfel cum s-a constatat la punctul 59 din prezenta hotărâre, susceptibil să justifice ingerințe, chiar grave, în drepturile fundamentale consacrate la articolele 7 și 8 din cartă, nu este mai puțin adevărat că, pe de o parte, combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului intră cu prioritate în sarcina autorităților publice, precum și a entităților, precum instituțiile de credit sau instituțiile financiare, cărora, din cauza activităților lor, le sunt impuse obligații specifice în materie.
- 84 Acesta este, de altfel, motivul pentru care articolul 30 alineatul (5) primul paragraf literele (a) și (b) din Directiva 2015/849 modificată prevede că informațiile privind beneficiarii reali trebuie să fie accesibile, în toate cazurile, autorităților competente și unităților de informații financiare, fără nicio restricție, precum și entităților obligate, în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela.
- 85 Pe de altă parte, în comparație cu un regim precum cel al articolului 30 alineatul (5) din Directiva 2015/849 în versiunea anterioară intrării în vigoare a Directivei 2018/843, care prevedea, pe lângă accesul autorităților competente și al anumitor entități, pe cel al oricăror persoane sau organizații care pot demonstra un interes legitim, regimul introdus de această din urmă directivă, care prevede accesul publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali, reprezintă o atingere

considerabil mai gravă adusă drepturilor fundamentale garantate la articolele 7 și 8 din cartă, fără ca această agravare să fie compensată de eventuale beneficii care ar putea rezulta din acest ultim regim în raport cu primul, în ceea ce privește combaterea spălării de bani și a finanțării terorismului (a se vedea prin analogie Hotărârea din 1 august 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, C-184/20, EU:C:2022:601, punctul 112).

- 86 În aceste condiții, dispozițiile facultative ale articolului 30 alineatele (5a) și (9) din Directiva 2015/849 modificată, care permit statelor membre să condiționeze punerea la dispoziție a informațiilor cu privire la beneficiarii reali de o înregistrare online și, respectiv, să prevadă, în circumstanțe excepționale, derogări de la accesul publicului larg la aceste informații, nu sunt, prin ele însele, de natură să demonstreze nici o ponderare echilibrată între obiectivul de interes general urmărit și drepturile fundamentale consacrate la articolele 7 și 8 din cartă, nici existența unor garanții suficiente care să permită persoanelor vizate protejarea eficace a datelor lor cu caracter personal împotriva riscurilor de abuz.
- 87 De altfel, este lipsită de relevanță, în acest context, trimiterea făcută de Comisie la Hotărârea din 9 martie 2017, Manni (C-398/15, EU:C:2017:197), referitoare la publicitatea obligatorie privind societățile, inclusiv reprezentanții lor legali, prevăzută de Prima directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților (JO 1968, L 65, p. 8, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2003 (JO 2003, L 221, p. 13, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 3). Astfel, publicitatea obligatorie prevăzută de această directivă, pe de o parte, și accesul publicului larg la informațiile cu privire la beneficiarii reali prevăzută de Directiva 2015/849 modificată, pe de altă parte, diferă atât prin scopurile lor respective, cât și prin întinderea lor în ceea ce privește datele cu caracter personal acoperite.
- 88 Ținând seama de ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare adresată în cauza C-601/20 că articolul 1 punctul 15 litera (c) din Directiva 2018/843 este nevalid în măsura în care a modificat articolul 30 alineatul (5) primul paragraf litera (c) din Directiva 2015/849 în sensul că prevede, în versiunea astfel modificată, că statele membre trebuie să se asigure că informațiile privind beneficiarul real al entităților corporative și ai altor entități juridice înregistrate pe teritoriul lor sunt accesibile în toate cazurile oricărui membru al publicului larg.

Cu privire la a doua și la a treia întrebare adresate în cauza C-601/20, precum și cu privire la întrebările adresate în cauza C-37/20

- 89 În ceea ce privește a doua întrebare adresată în cauza C-601/20 și întrebările adresate în cauza C-37/20, acestea se întemeiază pe premisa validității articolului 30 alineatul (5) din Directiva 2015/849 modificată, în măsura în care prevede accesul public la informațiile privind beneficiarii reali.
- 90 Or, ținând seama de răspunsul dat la prima întrebare adresată în cauza C-601/20, nu este necesar să se examineze aceste întrebări.
- 91 În plus, având în vedere același răspuns, nu este necesară nici pronunțarea cu privire la a treia întrebare adresată în cauza C-601/20.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 92 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară:

Articolul 1 punctul 15 litera (c) din Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE este nevalid în măsura în care a modificat articolul 30 alineatul (5) primul paragraf litera (c) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, în sensul că acest articol 30 alineatul (5) primul paragraf litera (c) prevede, în versiunea astfel modificată, că statele membre trebuie să se asigure că informațiile privind beneficiarul real al entităților corporative și al altor entități juridice înregistrate pe teritoriul lor sunt accesibile în toate cazurile oricărui membru al publicului larg.

Semnături